

fra, hvad der i fremmed Ret under Benævnelse „Mandtal“, „Urliste“ og lignende er ligestillet dermed. Medens der nemlig paa alle disse Fortegnelser skal optages samtlige de Personer, der fyldestgøre de almindelige Nævningebetingelser, for at derefter „Sigtningen“, Udvalget af de til Nævningehvervet særlig skikkede Mænd, kan foregaa paa Grundlag af dem, skulle paa Udkastets Grundlister netop kun optages de Personer, der efter Kommunalbestyrelsens Skøn ere særlig egnede for Nævningehvervet. Man har valgt denne Ordning, fordi der i Virkeligheden allerede i Folketingsvalglisten haves et brugbart Grundlag for Kommunalbestyrelsens Udvalget, og der, ved ikke at foreskrive Affattelse af Grundlister i det tidligere Forslags Forstand, opnaas væsentlige Lettelser. Allerede selve Udfærdigelsen af disse vidtløftige*) Lister, som det tidligere Forslag krævede, vilde være et besværligt Arbejde, og derhos et Arbejde af en saadan Art, at man ikke kunde gøre sig Haab om at faa Listerne helt korrekte, hvor megen Umage man end gjorde sig. Hele dette Arbejde undgaas ved nærværende Udkasts Ordning. Fremdeles undgaas derved en stor Mængde Indsigelser, Tvivl og Strid hidrørende fra Folk, der maatte mene sig med Urette forbigaaede paa disse det tidligere Forslags Grundlister og derfor forlangte sig optagne, skøndt dette højst rimeligt ingen som helst praktisk Betydning vilde faa, da jo i Virkeligheden kun et Minimum af de paa Listerne opførte faktisk kom til at fungere som Nævninger. Videre opnaas ved Udkastets Ordning den Lettelse, at Indsigelser mod Optagelse paa Nævningeliste først kunne og Fritagelsesbegøring først behøve at fremsættes, efter at Kommunalbestyrelserne have truffet deres Valg, og derfor ville blive langt færre i Antal, end om de knyttedes til Grundlister i det tidligere Forslags Forstand. I Forbindelse med dette sidste kan endelig fremhæves, at manges en Arbejder eller anden Mand, der har Ret til at begære sig fritagen, og for hvem Fritagelse er af væsentlig Betydning, vil have en kraftigere Opfordring til at sørge for at fremsætte sin Begøring i rette Tid, naar han findes opført imellem de af Kommunalbestyrelserne udvalgte Nævninger, end naar han findes paa en Grundliste i det tidligere Forslags Forstand. Det at være opført

paa en Liste af sidstnævnte Art, skaber kun en saa fjærn Udsigt til virkelig at komme til at fungere som Nævning, at det vilde være undskyldeligt, om vedkommende løb an paa, ikke at blive taget til Nævning, og derfor undlod at fremsætte en udtrykkelig Fritagelsesbegøring inden for den efter Grundlistens Fremlæggelse givne Frist; men paa denne Undladelse vilde der, hvis den paagældende dog toges til Nævning, ikke være Adgang til at raade Bod.

Et Mindretal (*Oct. Hansen og Nyholm*), som i øvrigt slutter sig til de foranførte Betragtninger, finder ikke, at der er nogen tilstrækkelig Grund til den i § 50 optagne, i de tidligere Organisationsforslag ukendte Adskillelse mellem de almindelige Nævninger og de i nærværende Forslag saakaldte „Suppleanter“, og, da der i øvrigt i dette Forslag ikke ses at være knyttet nogen anden praktisk Virkning til denne Adskillelse end den, som indeholdes i § 57, sidste Stykke, hvorefter den først opførte Suppleant, naar nogen af de valgte uskydes, da indtræder i dennes Sted, synes det os simplere at udelade Suppleanterne, men til Gængæld sætte Tallet paa de almindelige Nævningers Valg noget højere og tillige slette Forskellen mellem Bornholms og det øvrige Lands sognevis valgte Nævninger, idet Tallet for disse overalt sættes til 8, medens det for Kjøbenhavn sættes til 1400 og for de øvrige Købstæder til 1 for hver 200 Indbyggere.

Det forekommer derhos Mindretallet, at det under Hensyn til det omfattende og vigtige Hverv, der efter Kommissionens Forslag overdrages til det københavnske Kommuneudvalg, og under Hensyn til, at dets Virksomhed sidestilles samtlige Landets Kommunalbestyrelser, der jo alle tælle langt flere Medlemmer, maa findes rimeligt at give dette Udvalg et større Medlemsantal end blot 4, som af Flertallet foreslaaet, og helst et ulige Antal, hvorved Lodtrækningens Tilfældighed udelukkes, ligesom der næppe heller er tilstrækkelig Pøje til at lade Magistraten og Borgerrepræsentanterne være lige stærkt repræsenterede i Udvalget, hvorimod Forholdet nærmest synes os at maatte blive som 2 til 3 eller maaske endog som 2 til 5, i hvilke sidste Tilfælde Forholdstalsvalgmaaden vilde anbefale sig. Det bør derhos, da visse særlige Pligter i § 52 ere Formanden paa lagte, udtrykkelig nævnes, at Udvalget selv vælger sin Formand.

*) Antallet af Folketingsvælgere er ca. 400,000.